

Când omul se mișcă mai repede și mai mult decât oricând, cartea pare să își aibă locul tot mai mult în geantă, nu pe noptieră, ca și cum ar încerca să se adapteze și ea, să țină pasul cu mobilitatea.

Ce înțeleg prin mobilitate? Programe de studiu într-un alt oraș. Schimburi de experiență într-o altă țară. Relocalizare profesională. Imigranți. Zboruri low cost. Să petreci mai mult timp în mijloacele de transport decât acasă. Locuințe provizorii, închiriate.

Nu pot să afirm că sunt o persoană super mobilă însă sigur fac parte din rasa celor care "încă nu s-au așezat la casa lor". În România am stat în 3 locuri diferite, în funcție de perioada în care am făcut studiile. Acum, după aproape un an în Franța, am strâns suficient de multe cărți încât să le socotesc în kilograme și să mă gândesc serios că ar trebui să plătesc bagaj suplimentar pentru a le lua în avion, la întoarcerea în țară.

Cărțile nu sunt adaptate la un astfel de mod de viață. Sedentare, greu de transportat și fragile, nu sunt făcute pentru a fi înghesuite în bagaje.

Cred că orice om care citește și s-a mutat măcar o dată în alt oraș înțelege ce vreau să spun. În momentul în care te regăsești pe punctul de a pleca (din nou) îți pui întrebări despre utilitatea cărților pe care le-ai luat, despre câte ai cumpărat și câte ai citit, ce ți-a plăcut cel mai mult, la care ai renunța dacă ar fi nevoie, etc

Ne-am obișnuit să le posedăm. Într-o foarte mare măsură, avem aceeași atitudine față de cărți

ca față de orice alt obiect. Cărțile sunt o emblemă a identității noastre, poate chiar mai mult decât alte lucruri pe care le deținem: bijuterii, haine, gadgeturi, etc. Avem, așadar, nevoie de ele pentru a ne defini în fața noastră și a celorlalți. Intrăm într-o librărie și nu putem să plecăm cu mâna goală din simplul fapt că funcționăm pe bază de dorințe pe care le confundăm de cele mai multe ori cu nevoi. Nu în ultimul rând, ne atașăm de cărți și ne e greu să le părăsim că și cum ar fi prieteni buni.

Ca să evite acumularea excesivă de cărți, oamenii mobili au câteva soluții la îndemână: să le împrumute, să le cumpere și apoi să le vândă când pleacă în alt oraș sau să treacă încet spre o variantă mai scalabilă: cărți electronice sau audio. O altă soluție, cu impact pe termen lung, e adoptarea unui mod de viață simplificat, care te leagă de cât mai puține obiecte și lucruri materiale oferindu-ți o mai mare libertate și flexibilitate. Ar însemna să cumperi o carte doar atunci când ai nevoie de ea, să dai/vinzi toate cărțile pe care nu le-ai citit până acum, să păstrezi doar ce e esențial. Dacă ar fi așa de ușor....

În același timp, sunt tot mai convinsă că o adaptare a mentalității e necesară: dinspre posesiv spre funcțional, dinspre cartea mea, spre cartea pe care am citit-o. Să ne gândim la schimburile de cărți și la book crossing, acțiuni care pun în mișcare cărțile și le fac să ajungă la oameni care au nevoie de ele. Până la urmă e mai important să citești o carte decât să fie a ta.

Pentru viitor îmi imaginez un fel de "book commonwealth", o bibliotecă uriașă din care fiecare ia când vrea cărți. Astfel, nu trebuie să deții nimic, te bucuri de cărți fără să fii constrâns de nevoia de a le depozita, șterge de praf și îngriji. Cărțile ar putea fi accesibile oricui pentru a fi citite. Desigur, această viziune nu e încă posibilă în primul rând pentru că editurile și scriitorii nu au găsit un alt mijloc de remunerare mai bun decât taxarea cărților. Dacă orice formă de cultură stocată (cărți, muzică, filme) ar fi gratuită oamenii ar scoate bani din buzunar strict pentru experiențele live (conferințe cu scriitori, concerte, teatru și tot ce înseamnă spectacole în direct)? Ar putea fi o formă de monetizare alternativă...

Internetul este unul din factorii care contribuie deja la accentuarea acestei tendințe spre gratuitate. Tot el ne duce încet spre o realitate în care biblioteca din sufragerie se transformă în colecția de rafturi de pe shelfari. Ceea ce ai citit nu mai e legat neapărat de o locație fizică ci de un profil virtual, de o referință care îți permite să îți evidențiez lecturile, să îți notezi pasaje și citate, să împărtășești și să socializezi cu alți oameni. Dacă o rețea socială te ajută să îți organizezi cărțile, de ce să ai nevoie de o bibliotecă reală?

Nu știu dacă un astfel de viitor va deveni cândva realitate. Eu, oricum, nu sunt foarte pregătită pentru el, dovadă fiind faptul că încă mă lupt cu transportul cărților cu avionul.

Autor: Iulia Nălățan

Sursa: Bookblog.ro